

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Черногоренка Сергія Олександровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини першої статті 365, пункту 1 частини другої статті 366 Кримінально-процесуального кодексу України 1960 року

м. К и ї в
19 грудня 2018 року
№ 392-2(II)/2018

Справа № 3-400/2018(6294/18)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Сліденка Ігоря Дмитровича – головуючого,
Лемака Василя Васильовича,
Тупицького Олександра Миколайовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Черногоренка Сергія Олександровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини першої статті 365, пункту 1 частини другої статті 366 Кримінально-процесуального кодексу України 1960 року.

Заслухавши суддю-доповідача Тупицького О.М. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Черногоренко Сергій Олександрович звернувся до Конституційного Суду України з конституційною скаргою щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини першої статті 365, пункту 1 частини другої статті 366 Кримінально-процесуального кодексу України 1960 року (далі – Кодекс).

Положеннями частини першої статті 365 Кодексу визначається обсяг перевірки справи апеляційним судом, а пунктом 1 частини другої статті 366 Кодексу – результати розгляду апеляцій на певні види рішень.

З аналізу долучених до конституційної скарги матеріалів вбачається, що Городоцький районний суд Хмельницької області постановою від 25 липня 2018 року кримінальну справу про обвинувачення Черногоренка С.О. у вчиненні злочину, передбаченого частиною третьою статті 286 Кримінального кодексу України, повернув на додаткове розслідування. Апеляційний суд Хмельницької області ухвалою від 13 вересня 2018 року, задовольнивши апеляційну скаргу прокурора, зазначену постанову місцевого суду скасував та повернув справу на новий судовий розгляд. Одночасно вказаною ухвалою цей суд продовжив щодо обвинуваченого строк запобіжного заходу у вигляді взяття під варту до 60 днів.

Черногоренко С.О. стверджує, що виходячи з оспорюваних положень Кодексу „обрання такого запобіжного заходу як взяття під варту було віднесено тільки до компетенції місцевих судів. Внаслідок чого продовження запобіжного заходу в апеляційному суді не могло бути предметом розгляду“. Автор клопотання наголошує, що продовження строку названого запобіжного заходу без подання прокурора тягне за собою судову перевірку обґрунтованості такого продовження, тому „суперечить вимогам частин першої, другої статті 29 Конституції України та порушує право людини на свободу через недотримання принципів рівності, змагальності, незалежності і безсторонності суду, справедливості та законності судового рішення“.

Обґрунтовуючи наведені твердження, Черногоренко С.О. посилається на положення Конституції України, Кодексу, Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, юридичні позиції Європейського суду з прав людини та судові рішення у своїй справі.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ до повноважень Конституційного Суду України належить вирішення питань про відповідність Конституції України (конституційність) законів України (їх окремих положень) за конституційною скаргою особи, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України суперечить Конституції України (пункт 9 статті 7); у конституційній скарзі зазначається обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); суб'єктом права на конституційну скаргу є особа, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України (його окремі положення) суперечить Конституції України (частина перша статті 56); конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Черногоренко С.О. оспорує положення частини першої статті 365, пункту 1 частини другої статті 366 Кодексу, які визначають обсяг перевірки справи апеляційним судом та результати розгляду апеляцій на певні види рішень. Він вказує, що названі положення Кодексу суперечать нормам частин першої, другої статті 29 Конституції України, якими гарантовано право на свободу та особисту недоторканність, зокрема встановлено, що ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку,

встановлених законом. Проте у конституційній скарзі не зазначено, у чому саме полягає невідповідність оспорюваних положень Кодексу положенням статті 29 Конституції України.

Автор клопотання фактично стверджує, що здійснене на підставі оспорюваних норм Кодексу продовження строку запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою було незаконним через відсутність подання прокурора та повноважень апеляційного суду ухвалювати такі рішення. Однак вирішення питань щодо законності судових рішень, ухвалених судами загальної юрисдикції, не належить до повноважень Конституційного Суду України.

Отже, Черногоренко С.О. не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ щодо обґрунтованості конституційної скарги, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктами 2, 4 статті 62 цього закону – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Черногоренка Сергія Олександровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини першої статті 365, пункту 1 частини другої статті 366 Кримінально-процесуального кодексу України 1960 року на підставі пунктів 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до

повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**